

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVII. évfolyam 4 szám

„Szent István király, a magyarok apostola a földön,
szószólója a mennyekben.”

Az 1893-1896 között készült, drágakövekkel díszített, aranyozott ezüst Szent István herma a budapesti Bachruch ötvöscég alkotása. Az 1896-os millenniumi kiállításon mutatták be Budapesten. 1900-ban Császká György érsek vásárolta a kalocsai székesegyház számára.

Templombúcsúnk ünnepe

Kedves Testvéreim!

Európa népeinek apostolai szentéletű püspökök és papok voltak. Egyedül Magyarország büszkélkedhet azzal, hogy első királya, Szent István, világi apostol volt. Egyedülállóan a magyar királyok viselték az apostoli címet kezdettől fogva egészen 1918 őszéig, amikor létrejött az első köztársaság Magyarországon. II. Szilveszter pápa, aki koronát adományozott a mi Szent Istvánunknak, úgy jellemezte az ő működését és egyéniségét, hogy Szent István nemcsak apostoli király, hanem valóságos apostol. Ő mag a magyar nép apostola. Ő az, aki az evangéliumot terjeszti, hirdeti, és ezért a magyarság – az európai értelemben vett magyar államiság – és a kereszténység elválaszthatatlan egymástól.

A magyarság mindig is tudta ezt, és ha az ország válságba jutott, akkor az mindig annak a következménye volt, hogy a nép, vagy annak vezetői elszakadtak a Szent István-i örökségtől. Az ünnep evangéliumát Szent Istvánra alkalmazva őt bölcs embernek is nevezhetjük. Nemcsak meghallgatta Jézus tanítását, hanem magáévá tette és aszerint akart élni. Ismeretes, hogy jogalkotásaiban, államfői tisztségében mindig az életet, az országot, az értékeket védte. Erről tanúskodik végrendelete, melyet remélt utódjának, Imre hercegnek foglalt írásba intelmek formájában.

Ajánlja fiának: „*Légy emberbecsülő*”, vagyis tisztességes erkölcsöt valló uralkodó, aki a hatalma alatt lévők érdekeit szolgálja. Nem rövid távú politikai

érdek mondatja vele: „*Ha a királyi koronát meg akarod becsülni, legelőször azt tanácsolom, illetve javaslom és sugallom, kedves fiam, hogy a katolikus és apostoli hitet akkora szorgalommal és éberséggel őrizd, hogy minden Istentől rendelt alattvalódnak példát mutass, és joggal nevezzenek igaz kereszténynek.*” Nem egyházpolitikát, hanem keresztény magatartást ajánl fiának: „*Az imádság megtartása a királyi üdvösség legnagyobb járuléka.*” Salamon, a zsidók bölcs királyát állítja példaként fia elé: „*Kérd az Urat, küldjön neked bölcsességet, hogy veled munkálkodjék, és tudd, mi kedves az Úr előtt.*”

Ezer éves történelmünk Szent István intelmeinek köszönhetően, sok vészt átélte. Tudjuk, hogy mennyi testvérháború, öldöklés volt a hatalomért. Széthúzó, lázadó nép a magyar. Mennyi magyar vér folyt el hiába.

A tatárjárás, török vész, majd a kommunisták rémuralma ellenére mégis áll e hon. De vajon mikor lesz igazán nagygyá Magyarország? Köztudomású, hogy egy ország nagyságát különböző szempontok szerint ítélik meg az emberek. Meghatározó lehet a terület, a népesség nagysága.

Nagyhatalomnak tartjuk azt az országot, amely erős hadsereggel, fejlett haditechnikával rendelkezik. Lehet egy ország azért nagy, hogy bővelkedik az anyagi javakban és minden utcasarkon bankok várják a látogatót. Lehet egy nemzet nagy azért, hogy komoly sporteredményekkel rendelkezik, hogy kiemelkedik irodalmával, művészetével. Meggyőződésem szerint magyar hazánk akkor lesz igazán nagygyá, ha megőrzi és továbbviszi a Szent István-i örökséget. Nagy lesz szeretett hazánk, ha a keresztény erkölcs hatja át az egyén és a társadalom életét. Nagy lesz édes hazánk, ha növekszik szívünkben a szeretet és felhagyunk az egymás elleni acsarkodással. Nagy lesz hazánk, ha nem szidalmazzuk vezetőinket, hanem elsősorban a saját házunk táján söprögetünk. Nagy lesz a hazánk, ha szorgalmasan, okosan és becsületesen dolgozunk. Nagy lesz a hazánk, ha igent mondunk az életre és szakítunk öngyilkos magatartásunkkal. Ezek az igazi nagyság forrásai.

Jó dolog az anyagi gazdagság, de ez nem tesz igazán nagygyá egy embert, egy nemzetet. Szép dolog a kultúra, a tudomány és a művészet, de ez sem tesz igazán jóvá egy embert, egy nemzetet. Habzsolhatjuk a szórakozás és az élvezetek mámoros italát, de ez sem biztosítja boldogságunkat.

Mint keresztény magyar állítom, egy ember, egy nemzet azért lesz igazán nagygyá, ha az élet minden területén megvalósítja az evangélium szeretetprogramját. Ezt üzeni nekünk Szent István király a templombúcsúnk ünnepén. Ebben az irányban kell keresnünk és ebben az irányban lehet megtalálnunk nemzetünk igazi felemelkedését. Ámen

Kollár Balázs plébános

Éljünk a BÚCSÚ adta lehetőséggel !!!

Az egyház a Szentírásból eredezteti ezt a szokást, a Makkabeusok könyvében olvashatjuk, hogy a harcok befejeztével a zsidó sereg katonái „imádkoztak és könyörögtek, hogy elhunyt társaik által elkövetett bűnök teljes bocsánatot nyerjenek.” Ilyen szépen és nemesen viselkedtek, mivel hittek a feltámadásban. Ha ugyanis nem hittek volna halott társaik feltámadásában, felesleges és értelmetlen dolog lett volna a halottakért imádkozni. Ezért Egyházunk az első időktől kezdve, tisztelte a halottak emlékét, könyörgéseket ajánlott fel értük, különösen pedig az eucharisztikus áldozatot, hogy megtisztulva eljussanak Isten boldogító színelátására. Búcsú elnyerésével mi magunk is tehetünk azért, hogy elhunyt vagy akár élő rokonainkat, barátainkat, ismerőseinket kimentsük a tisztítótűzben való szenvedésből. Természetesen saját magunkért is felajánlhatjuk. A búcsú elnyerésének azonban vannak feltételei:

- **vallásos cselekedet:** egy templomban vagy más kegyhelyen, szentmisén, szentségimádáson vagy keresztúton való részvétel.
- **szentgyónás,** melyet 20 napon belül végeztünk és nem követtünk el halálos bűnt,
- **szentáldozás**
- **imádság a pápa szándékára,** (Mi Atyánk, Üdvözlégy Mária, bármely szabadon választott ima)

Azért, hogy megértsük az Egyház ezen gyakorlatát, látni kell, hogy a bűnnek kettős következménye van. A szentgyónás által, bűneinket Isten megbocsátja, de azok következményei továbbra is megmaradnak, valamint lelkünkben is „lenyomatot” hagynak. Talán egy példa segítségével könnyebb megérteni ezt.

Ha valaki ittasan autót vezet és ezzel egy ártatlan ember halálát okozza, majd ezt követve bűnét komolyan megbánja, majd meggyónja, akkor Isten ugyan megbocsát neki, de vétkét nem lehet meg nem történtté nyilvánítani. Meghalt egy ember, mellyel másoknak hatalmas fájdalmat okozott. Bűnének következményei tovább élnek, tovább gyűrűznek, már nem függnek akaratától, tehát nem is szűnnek meg a bűnbánattal. Minden elkövetett bűnnek van tőlünk független utóélete, mely lelkünket terheli. Ezért kell a tisztítótűzben vezekelnünk. A búcsú a latin „elengedés” szóból származik, mely arra utal, hogy Isten az Egyház imái, szeretetcselekedetei által elengedi a hosszú ideig tartó szenvedést. Úgyis mondhatnánk, hogy az Egyház a Jézus Krisztustól kapott oldó-kötő hatalma által, közbelép az elhunyt ember érdekében és neki megnyitja Krisztus és a szentek érdemeinek tárházát, hogy az irgalmak Atyjától kisdje a bűnökért járó „ideigtartó” büntetések elengedését.

Templomunk búcsúja (augusztus 20.) kiváló lehetőséget nyújt szeretteink kimentésére. Ne habozzunk tehát segíteni rajtuk! (Jótanács: Ha valaki nem tudta a feltételeket időben teljesíteni, akkor a búcsú után még 20 napon belül azt megteheti és akkor is érvényes lesz.)

Kaldenekker Olivér

Nagyboldogasszony

Mária megkoronázása XV. szd. vége (részlet)
Esztergom, Keresztény múzeum

Szűz Mária, mint az asszonyi nem legkiválóbbikán sem a halálnak keserősége, sem a testén romlás nem fogott. Szent Alfonz úgy tartja: „három dolog teszi keserűvé a halált: ragaszkodás a földiekhez, a lelkiismeret mardosása a bűnök miatt és az üdvözülés bizonytalansága. Mária halála mentes volt ezektől a keserőségektől, számára épp három ellentétes tudat tette könnyűvé a halált.(...) Neki az isteni szeretet adta az életet és ugyanaz adta a halált.”

Augusztus 15-ét Szent István avatta ünneppé Magyarországon. Élete végén ezen a napon ajánlotta fel az országot Szűz Máriának, ami megalapozta a Regnum Marianum eszmét, amely szerint Magyarország Mária országa. Az ünnep elnevezéseként nálunk a Boldogasszony szón alapuló Nagyboldogasszony honosodott meg.

Fritz Péter atya 80 éves!

Isten megajándékozott egy édesanyát és édesapát 1935. július 4-én egy fiúgyermekkel. A gyermek növekedve, Istent egyre jobban megismerve, meghallva az Ő hívó szavát, saját életét ajándékozta a szolgálatára.

Ezen a júliusi szombat estén, azért gyűlt össze családja és az egyházközség tagjai, hogy őt köszöntse, e szép kort megérve. Hol is lett volna a legméltóbb hely erre a köszöntésre, mint az Istenházában, Krisztus áldozatának jelenvalóvá tétele közben. Ezt tette még ünnepélyesebbé oltártestvére, Balázs atya köszöntő és a mi hálánkat odatevő szavai.

A szentmise végén világi elnökünk, Halák Ferenc, köszöntője tolmácsolta a hívek jó kívánságát, háláját és kérését, hogy az Isten tartsa meg akarata szerint jó egészségben köztünk. A szentmise után a plébánián volt szeretetvendégség, ahol mindenkinek lehetősége volt személyesen is elmondani köszöntő szavait Péter atyának.

Foglaljuk mindennapi imáinkba Őt, hogy minél tovább tudja erőben, egészségben, Isten áldásával szolgálni Istent és testvéreit!

Szegedi Borbála

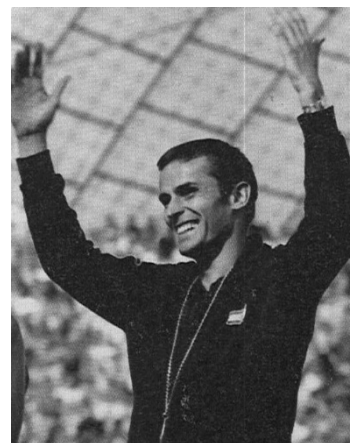
Aki miatt sokszor felcsendült nemzeti imádságunk a Himnusz: Balczó András

„...ha valaki azt képzei, hogy Isten nélkül is meg tudja oldani az életét, hogy a céljai elérése majd boldogítja, nagyot téved. A boldogság nem függ a sikerességtől. A nem nyeres félelme állandóan gátolja az örömeztet. De amikor már nem akar mindenáron nyerni, abban a pillanatban szabaddá válik....”

Balczó András másfél éves volt, mikor evangélikus lelkész apját Nyíregyházára helyezték át, így itt töltötte gyermekkorát. 1955-ben egy országos versenyen Benedek Ferenc fedezte fel az akkor 17 éves, vékony fiút, majd szülei beleegyezése és András érettségije után Budapestre vitte, ahol a Csepel SC sportolója lett.

Reményeiben nem csalatkozott, 1957-ben háromtusa országos bajnok volt. 1958-ban a vb-n hatodik helyezést ért el, egy évvel később már ezüstérmes nyert. Tehetsége hihetetlen akaraterővel párosult. 1960-ban Rómában az olimpiai bajnokság tagja, egyéniben negyedik helyezést ért el. 1961-ben bronzérmes, 1962-ben negyedik lett a vb-n. 1963-ban, 1965-ben, 1966-ban, 1967-ben és 1969-ben egyéni világbajnok. Az 1968-as mexikói olimpián a győztes csapat tagja, egyéniben ezüstérmes. 1969 kivételével mindannyiszor a győztes magyar csapat tagja Török Ferencsel és Móna Istvánnal. Az 1970 évi vb-n egyéniben ezüstöt, csapatban aranyat nyert. Az 1972-es müncheni olimpia egyéni bajnoka, csapatban második. Nyolcszor egyéniben, hatszor pedig csapatban nyert magyar bajnokságot. Pályafutásáról 1976-ban Kósa Ferenc Küldetés címmel filmet készített.

A Küldetés című film nagy siker volt a mozikban; az aczéi kultúrpolitikai vezetés a „rendszerellenes kritika” miatt három hét után levetette a mozik műsoráról.

1966-ban, 1969-ben és 1970-ben is az év sportolójának választották Magyarországon.

Mivel nem lépett be az MSZMP-be, sőt portréfilmjében komoly kritikát fogalmazott meg a kommunista rendszerrel szemben, sportvezetői karrierje elé akadályokat gördítettek; a világ első számú és mindmáig legsikeresebb öttusázója tíz éven át várt, hogy felkérjék a szövetségi kapitányi poszt betöltésére, s addig – hogy az öttusasport közelében maradjon – az öttusaistálló belovaglója volt, nagyon alacsony fizetésért.

Mindeközben két diplomát szerzett a Testnevelési Főiskolán (vívó szakedző, öttusa szakedző), így a magyar öttusasport irányításához szükséges minden lehető képzést elvégzett.

1973-ban visszavonult. Sajnos nem részesítették az őt megillető támogatásban. Belovagló lett az Országos Lótenyésztési Felügyelőségénél. Dávid Sándor megírta „Balczó” című könyvét. A Nemzetközi Transsylvania Alapítvány kuratóriumi tagja. 1983-tól szellemi szabadfoglalkozású.

Felcséggel, Császár Mónikával, a müncheni olimpián bronzérmes tornással 12 gyermeküket nevelik szeretetben és békességben budakeszi házukban, amit Balczó András maga épített.

Küldetés című filmje óta több mint 2500 alkalommal találkozott emberekkel, tartott előadásokat, élménybeszámolókat pályafutásáról.

2004-ben Nemzet Sportolójának választották. A díjátadásra ugyan a „rendszerváltó kormányok” abortuszpolitikája elleni tiltakozásul nem ment el, de a díjat – és a vele járó honoráriumot – elfogadta, úgy nyilatkozott: a nemzetet nem akarja megsérteni. 2005-ben a Kairosz Kiadónál „Szenvedésbe ágyazott gyönyörűség” címmel jelent meg könyve, melyben Kocsis L. Mihállyal beszélget. 2009-től a debreceni Oxigén Kupa erdei futóverseny-sorozat védnöke.

2011-ben Budapest díszpolgára lett.

Az **öttusa** összetett versenysport, amely öt sportágból (lovaglásból, vívásból, lövészetből, úszásból és terepfutásból) áll össze. Modern pentatlonnak is nevezik. Az újkori olimpia felújítója, Pierre de Coubertin báró javaslatára elevenítették fel az ókori ötösviadalt a modern kor követelményeinek megfelelően. Az öttusa először az 1912-es stockholmi olimpián szerepelt. Csapatversenyeket 1952-től 1992-ig rendeztek.

forrás: wikipedia

Isten jeleit kémlelő emberek

A Szentatya ezt az évet a szerzetesi élet, a megszentelt élet évének nyilvánította. Ennek kapcsán kértek meg, hogy a szerzetesi életről mondjam el gondolataimat. Először is azt szeretném elmondani, hogy ezt töredékesen tudom megtenni, mert ez nagyon gazdag világot rejt. Így néhány gondolatot mondanék el, ha töredékesen is.

Mint piarista tanárnak mindig szemem előtt van a következő két gondolat.

Elsőt így fogalmaznám meg:

Mekkora a bizalma annak a tulajdonosnak, aki egy nagyszerű, műremeket a restaurátorra bíz. A Jóisten ránk, tanárokra, ennél mérhetetlenül többet bízott. Ránk nem egy műremeket, hanem annál mérhetetlenül többet bízott, a fiatalokat, az Ő népét. Az ő kibontakoztatásukat, lelküket gondozzuk.

Sajnos, többnyire joggal panaszkodunk, hogy hiányosak eszközeink, kevés az erőnk, nem egy helyen a munkatársak helyett ellenségek vesznek körül, de

lehetetlent Isten nem is vár tőlünk. Amire képtelenek vagyunk, azért felelősség nem terhel. Amire viszont küldetést kaptunk, amire vállalkoztunk, hogy reményt és tudást átadjunk, azt mindegyikünk meg tudja tenni.

A második inkább magunknak szól:

A régi latin közmondás így fogalmaz: „Magister non nascitur, sed fit”, „Senki sem születik tanárnak, hanem azzá lesz”. A diploma és a szerzetesi fogadalom csupán belépő a pedagógus- és szerzetesi hivatás szentélyébe. Azonban tanárrá, szerzetessé csak a gyakorlat alapján lehetsz. Mindig kételkedj abban, hogy jó tanár vagy, de folyton törekedj arra, hogy azzá légy. Ezt a szép utat, mindenkinek magának kell járni, lehet és kell is segítséget kérni és kapni, de a személyes tapasztalat is szükséges. (Úgy gondolom, minden szakmára, de akár a házasságra is érvényes!)

Először is honnan indul el egy szerzetes?

1947. április 21-én születtem Kerekegyháza. Tanulmányaimat a helyi általános iskola után a kecskeméti Piarista Gimnáziumban végeztem. A gimnázium elvégzése után beléptem a piarista rendbe, ahol teológiát tanultam, majd az ELTE-én szereztem 1975-ben matematika-fizika szakos tanári diplomát. Közben ünnepélyes szerzetesi fogalmat tettem és 1973-ban pappá szenteltek.

1975-79 között a kecskeméti Piarista Gimnáziumban voltam kollégiumi nevelőtanár és gimnázium tanára.

1979-2005. között pedig a budapesti Piarista Gimnáziumban tanítottam matematikát és fizikát. Ebben az időben az Eötvös Lóránd Fizikai Társulat országos tanári ankétjain többször is tartottam előadást, és kísérleteket mutattam be. Diákjaim sikeresen szerepeltek az országos tanulmányi versenyeken, ezért a fent említett Eötvös L. Fizikai Társulat Mikola-díjjal jutalmazott.

1990-95 között a Magyar Püspöki Konferencia felkért, hogy az egyházi iskolák újraindításának folyamatát segítsem, mint főigazgató.

1995-1998 között a veszprémi Padányi Biró Márton Gimnázium elindítását igazgatói munkával segítettem, ugyanekkor a Davidikum Kollégium igazgatói feladatait is elláttam.

1998-2003. között a budapesti Piarista Gimnázium igazgatója voltam, 2003-2007. között tanára.

1998-tól éveken keresztül az Oktatási Minisztérium társadalmi szervezetek támogatására javaslatot tevő kuratórium elnöke voltam. Ebben az időben, több más elismerés mellett megkaptam Apáczai Csere János díjat.

2007-től vagyok a Szent Margit Gimnázium igazgatója.

2001-2005. között a Köznevelési Politikai Tanácsnak választott tagja voltam. 2005-ben a Köznevelési Tanács választott soraiba. Több társadalmi szervezetben végzek önkéntes társadalmi munkát. Több bizottságban dolgoztam, így Nemzeti Aparentéri bizottságban, Tantervi Bizottságban, Tankönyv és Taneszköz Bizottság tagja voltam. Ebben az időben kaptam a Magyar Köztársasági Érdemkereszt kitüntetését.

A szerzetesrendek az egyházban azért alakultak, hogy bizonyos feladatokat megoldjanak. A Piaristák így az oktatás megsegítésére alakultak. Ők azt a feladatot vállalták 1500-as évek végén, hogy a fiatalokat – legfőképpen a szegény fiatalokat tanítják. Léteznek olyan rendek is, akik betegápolásra úgy mond „szakosodtak”,

vannak, akik a hithirdetésre vállalkoztak, vannak, akik az időseket gondozzák és olyanok is, akik az éhezők helyzetének orvoslásán dolgoznak – például Teréz anya nővérei.

Tehát rengeteg különféle feladatra alakultak szerzetesrendek, olyan férfiak és nők, akik a krisztusi szeretetet „aprópénzre váltva” – igyekeznek segíteni embertársaikon. Így az evangelizálás ezen a feladat végzésén keresztül történik. Mint piarista, igyekszem jó tanár és nevelő lenni, de ugyanakkor mellette keresem a Jézussal való kapcsolatot. Hűen a Piarista Rend hagyományaihoz, jómagam lelkipásztori feladatokat is ellátok, időseket gyóntatok, szentségekkel látom el a betegeket. Tehát kismilliónyi a tennivaló, melynek elvégzésére felkérnek.

A papi és szerzetesi hivatás a keresztény hivatás sajátos formája. Ebben az esetben a meghívó Jézus Krisztus, aki egyeseket néven szólít, arra készlet, hogy részt vegyenek a megváltás művében. Aki ezt a hívást elfogadja, igent mond rá, vehet részt a papi vagy szerzetesi hivatásban.

A papi szolgálat a Föltámadottal való személyes kapcsolatból fakad. A „kövess engem!”, életformában, cölibátusban, igehirdetésben, engedelmisségben, áldozathozatalban valósul meg, hogy Isten Országá örömhírét meghallja a világ.

A szerzetesek Isten-keresésre szövetkezett emberek, akiknek a közösségét az Egyház megerősítette és igénybe veszi lelkipásztori feladatokra. A szerzetes olyan férfi vagy nő, aki egészen beleszeretett Istenbe, és ezért a szeretetért vállalja, hogy fogadalmakkal kötelezze el magát. A fogadalmak a szegénység, tisztaság és engedelmisség. Illetve minden rendnél általában van egy negyedik fogadalom a piaristáknál a tanítás, bencéseknél a helyben maradás (stabilitas loci).

A papi vagy szerzetesi hivatás is lealacsonyodhat a foglalkozás, életpálya szintjére. A papköltő, Mécs László, sorai jutnak eszembe, amelyekkel meghatározza a költői hivatásának mivoltát: „Testvéri szájalomból a szívem rádoromból: Bátyám, én lelket oltok az evangéliumból, midőn kobzom jószágos zenéjű verset költ: vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a fölt.”

Ha valaki elismeri a Teremtő létezését, így önmagát keresztényként kezeli, akkor könnyebben viseltetik kellő alázattal embertársai, diákjai és a bennünket körülvevő világ felé. Jézus Krisztus mutatta meg, hogy miért jöttünk a világra, benne a teremtő lélek tökéletessége mutatkozik meg anyagi köntösben. Ekkor értjük meg, hogy az emberi önzés az evolúciós zsákutca.

Ugyanakkor nehéz átörökíteni a hitet, az alázatot, a hagyományokat, mert a körülöttünk levő információrobbanást, azt is magával hozza, hogy mindent megkérdőjelezzünk. Az agyra nehezedő információs nyomás lerontja a hagyományok átörökítésének hatékonyságát, ennek eredményei az elmagányosodás, a sok vallási szekta, és az önzés. Az elmagányosodás ráadásul az ideális fogyasztók kinevelésének kedvez, lásd a házasított álatok is elvesztették vad rokonainak rengeteg tulajdonságát (látás, hallás, szaglás, stb.).

A tanulóknak mindig mondani szoktam, hogy azt a feladatot, aminek csak egy megoldása van, nem érdemes megoldani. Lehet, hogy van egy kiváló megoldása és azt érdemes újra és újra alkalmazni, de ne feledkezzünk meg az új utakról sem, mert hamar modorossá válhatunk és beszűkülhetünk és ezzel a sikertelenné válunk.

Ugyanakkor figyeljünk arra, a szerzetes nagyon veszélyes ember – mert ráér, és nehezen lehet zsarolni. Nekem nem kell olyan gyorsan hazamenni, mert nincs családom, akit el kéne látnom. Nem lehet, bennünket zsarolni mondjuk a gyermekünkkel. Tehát: „Ha nem csinálod azt, amit mi szeretnénk, akkor elbocsájtunk az állásodból, és akkor éheznek a gyermekeid!”, de így legfeljebb csak én éhezek. Ez egy veszélyes magatartás, hogy nem feltétlenül félünk a hatalomtól. Ha azt mondja, hogy nem taníthatok, akkor csinálom mást, és nem fogok megalkudni, mert úgy kívánja „a politikai rendszer”.

Tehát a kommunista pártra ezért volt veszélyes a mi közösségünk, mert bennünket nem lehetett terelni egy politikai nézet felé, hanem mi azt mondhattuk, hogy nem. És emiatt 1950-ben rengeteg szerzetes került az utcára, nagyon méltatlan körülmények közé, mert nem vállaltak olyan feladatokat, amelyekért a hatalom megfizette volna őket – csak fel kellett volna adnia krisztusi küldetését. De ők inkább nyomorogtak.

Amikor én 1965-ben beléptem a Piarista rendbe 18 évesen, akkor a magiszter atya azt mondta, hogy „kedves jelöltek szeretettel fogadjuk magukat, de nem biztos, hogy pappá tudjuk szentelni, vagy tanárrá

válhatnak, mert a jelenlegi hatalom nem biztos, hogy engedi”. És mégis sikerült: pap vagyok és tanár. És a rend is lassan terjeszkedik, és nem zsugorodik össze, mint akkor. Élhetek Isten által rám bízott küldetéssel.

Tulajdonképpen Isten ránk bízta ezt a világot. Megteremtette a Földet, majd elhelyezett minket az édenkertben. És ezzel kimondta: „Uralmatok alá adom!” Ezzel az uralommal lehet élni, lehet visszaélni. Mi visszaéltünk a bizalommal. A keresztény- illetve a liberális fogyasztói társadalom között ott az alapvető különbség, hogy a keresztény társadalom mindig a célokban gondolkodik. Ha azt kérdezem a diáktól, hogy – szeretnél-e édesapa lenni? Akkor úgy rendezd az életedet, hogy jó édesapa lehess! Természetesen azt is lehet mondani, hogy – engem nem érdekel, hogy egészséges maradjak a családomnak, hogy egészséges gyermekeim szülessenek. Most mindent megengedek magamnak, és nem törődök a következményekkel.

Jézus Krisztus nekünk küldetést adott és ezt a küldetést kell valamilyen módon mindig a célokban meghatározni. Ha te célokban gondolkodunk, akkor nem biztos, hogy most elmegyek bizonyos dolgokat elfogyasztani. Mert számodra fontosabb a cél. Nyilván ha jó bizonyítványt szeretne egy diák az iskolában, akkor délutánonként tanulnia kell. Természetesen a diák focihoz is egész délután – akkor viszont le kell mondanod arról a céljáról, hogy jó bizonyítványt kapjon. Valahol itt a lényeges különbség a keresztény értékközpontú és a liberális fogyasztói központú társadalom között.

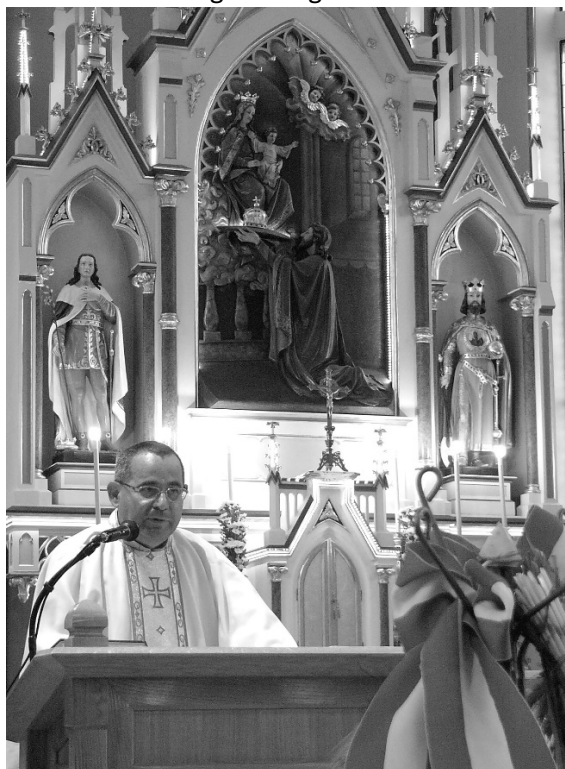
A harmadik, nagyon izgalmas kérdés az, hogy minden diák Isten által teremtett egyedi személyiség, akire rábízott egy feladatot. Ennek a kibontakozásában szeretnénk segíteni, de egy idő után neki magának meg kell találnia a kibontakozást, mert azt fogja mondani, hogy „Ezt én így szeretném csinálni, nekem ez a fontos!”. Merjük-e ebben segíteni?

A Szent Margit Gimnázium jelszava: bizalom és felelősségtudat. Bizalommal fogadunk, de felelősséget várunk el tőled. Arra szeretnénk téged ráébreszteni, hogy felelősséget kell vállalnod.

Egy példával élve: amikor én kisgyermek voltam, egyszer egy kiscsirkének odavágtam pálcával és elpusztult. És emlékszem, nagyon sokat sírtam azért, mert nem akartam megölni. Láttam, hogy egy durvább lépésem mögött olyan esemény következett be, amit én nem szerettem volna. Megregulázni akartam a kiscsirkét, de agyonütni nem.

Megértem-e az életemben, hogy mi az, amivel gazdagabbá teszem a világot és mi az, amivel rombolom?

Az embernek szembe kell néznie azzal, hogy sérült. Tehát időnként elszánom magam a jóra, mégse azt csinálom. Hiába tudom, hogyan kellene csinálni, mégis valami – vagy az ismerősök, vagy a körülmények – a rossz útra visz minket, és nem az értékek mentén megyünk. A szerzetes erre szeretné figyelmeztetni az embereket – hogy eljött Jézus, aki azt mondta, hogy: „Te ember! Te egy lehetetlen helyzetben vagy! Sérült vagy! Én szeretnék melléd állni és segíteni téged ebben a sérülésben!”

Ha látok egy bicegő embert, és odaállhatok mellé és átfoghatja a nyakamat, segítem a bicegésében, akkor nyilván ő könnyebben mozog. Ilyen az Úristen is. Mellénk áll, hogy rá tudjunk támaszkodni. Persze ki is kérhetjük magunknak, hogy „Áh, mi nem kérjük!”, mint a beteg is kikerheti magának, hogy ő megy egyedül is.

Még egy gondolatot szeretnék elmondani, milliónyi olyan öröm bontakozik ki az életünkben, amit észre kellene vennünk. Örülni kell a kis győzelmeknek. Örvendek annak, hogy annyi kupát szereztek a tanulóink. Öröm az, hogy jól sikerül egy ünnepély, mert úgy érzem, a gyerekek végre megértették azt, hogy miért is kell ünnepelni. Öröm az is, hogyha látom azt, hogy a gyerekek megőrzik azokat az értékeket, amiket itt, az iskolában adtunk nekik. Örülök annak, hogy a tanárok jól érzik magukat, a fizetésüket pontosan ki tudom adni. Örömmel tölt el, ha valakinek segíték, hiszen az a feladatom, mint szerzetesnek is, hogy ennek a közösségnek a hasznára legyek. Örülök, hogy van egy Atya, aki hazavár!

Görbe László
piarista

Hívtak – megyünk – várnak - megérkezünk

Lélektöltés

Boldogasszony Anyánk, Egek ékessége,... Édesanyánk, hozzád jöttünk, Nagyasszonyunk, hazánk reménye, Mennynek királyné asszonya, Ó áldott Szűzanya,... védd Hazánk és egyházunk! A Rózsafűzér Üdvözlégyei ringatják a lelkünk, emelnek fel. A legszebb Mária-énekekkel és imákkal töltöttünk ki a hosszú órákat a vonaton, míg az robog Erdély bércei felé vagy éppen a hegyek között.

A diákok énekelnek, beszélgetnek, csodálják a tájat, ismerkednek, így hamar telik az idő. Több száz kilométert kellett megtennünk ahhoz, nekünk, budapesti diákoknak és tanároknak, hogy megtapasztaljuk az igazi testvéri szeretetet, amelyről a Biblia ír. Amikor az idős néni a pályaudvaron, könnyes szemmel, magyar zászlót lobogtatva kiabált nekünk: „Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!” Legszívesebben leszálltunk volna a vonatról, karunkba zárni. Eljutottunk oda, ahol az erdélyi himnusz ábeli imádság, s a magyar szó és a lángos íze éppolyan, mint minálunk. Ady Endre szavai éledtek fel bennünk: "Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?"

Majd leszállva Gyergyószentmiklóson a vonaton, megrendülünk többen várnak, mint ahányan mi jöttünk, pedig mi is voltunk vagy hétszázan. Eszembe jutott Gyurkovics Tibornak a sorai: „Csak az érkezik meg, akit várnak.” Bennünket vártak, nemcsak este, de vasárnap is a közös misén, ahol nincs különbség várt és nem várt vendég között. Mindenki fel kell, hogy tárujon a végtelen és megtapasztaljuk, hogy ugyanazt az Urat szolgáljuk. Ugyanakkor átjárjon magyarság egyetemességének az érzése.

Lélekfrissülés

Megható újra és újra átélni, ahogy tömegeket mozgat egy érzés, egy szívként vonulunk a Gyimesi kápolnához, az ezeréves határhoz, ahol az elmúlt évben egy égi csodával is megáldott szentmisén vehettünk részt: a felajánlás környékén a Nap körül körszivárvány-szerű képződmény rajzolódott ki, amiről kiderült, hogy egy nagyon ritka csillagászati képződmény, a halo.

A búcsú napja különleges zárandoklat a Napbaöltözött Asszonyhoz, amely nemcsak jelkép, de ma is valóság. Mintegy 500 ezer magyar zárandokol el a világ minden tájáról ilyenkor Pünkösdkor csíksomlyói Szűz Máriához, hogy együtt ünnepelhesen. Itt nem lehet részmagyarnak, hanem összmagyarnak érezzük magunkat. Mintha eltűnnének a Szent István birodalmát szétdaraboló határok. Amelyért annyi magyar áldozta életét. Váradai Péter Pál gondolatai égnek ilyenkor bennem!

Egy új korba...

Valahol túl bérceken,
hol születtem én
vergődő nép dalol egy éneket.
Fenyvesek hallgatják
És folyók viszik tova,
S zúgják, egyre-egyre:
Ez a HAZA.
Magányos nép áll egymaga
tengernyi sokaságban.
s veszélyben a szabadsága!
Nyelvét tépnék ki tövestől,
vagy tanulna meg másként dalolni –
den nem tud meghajolni.
Mondd Istenem, meddig-meddig,
Meddig e próba?
Vidd át nemzetem egy új korba!

Hátborzongató élmény közösen elénekelni a Hármashalom oltáránál Magyar,- a Székely - és a Pápai himnuszt, valamint a Boldogasszony Anyánkat.

Zarándok

Bár tudjuk, hogy a zarándoklás nem új szokás. „A hitnek és a vallásosságnak régi és mindig megújuló formája a zarándoklat...ahol megéli az ember az élet rövid foglalatát, elindul valahonnét, hogy végül célba érjen.” (Dr. Bábel Balázs érsek gondolata) Célja mindig valami fontos ügyért történő imádkozás, lelki megtisztulás, valamilyen betegségből való meggyógyulás, vagy csak egyszerűen hálaadás mindazért a sok jóért, amit az életben kaptunk.

Felerősödnek az élmények, megerősítik a magyar embereket abban, hogy jó úton járnak. A zarándoklat egyszerre mozdítja meg az ember testét, szellemét, érzelmeit, gondolatait. „De egyetlen erőfeszítés sem érne semmit, ha Isten nem kísérné végig” ezt az utat a Csiki Madonnához.

Mi is a zarándoklat? Kik is vagyunk mi valójában? Mit is csinálunk akkor, ha úton vagyunk? A zarándoklás gondolatait idézem:

„Jövés-menés helyett valami mást teszünk, mert

Aki zarándokol, nem rohan,
Aki zarándokol, nem menekül,
Aki zarándokol, nem menetel,
Aki zarándokol, nem túrázik,
Aki zarándokol, nem kirándul,
Aki zarándokol, nem sétál,
Aki zarándokol, nem bóklászik.
Aki rohan, azt az idő szorítja,
Aki zarándokol, azt az idő tágítja.
Aki menekül, önmaga elől fut,
Aki zarándokol, önmaga felé tart.
Aki menetel, másokhoz igazodik,
Aki zarándokol, saját ritmusára jár.
Aki túrázik, teljesít,
Aki zarándokol, teljessé lesz.
Aki kirándul, kikapcsolódik,
Aki zarándokol, bekapcsolódik.
Aki sétál, nézelődik,
Aki zarándokol, befelé figyel.
Aki bóklászik, céltalan,
Aki zarándokol, célra talál.
Aki zarándokol, úton van.
Aki zarándokol, jó úton van.”

Jövő felé

Az ember olyan, mint a fa. Ha elpusztulnak az ágakon levő rügyek, serkenhet az új hajtás az alvó rügyekből is. Csak azok el ne pusztuljanak, mert vége a fának. Egy naponta szellemileg megbotozott, végig vert ország sebei nem tudnak begyógyulni. A csak begyógyítani lehet. A gyógyulást a kiáramló kegyelem segíti és ennek egyik, lehet, hogy egyetlen fóruma ma a **Csiksomlyó Napbaöltözött Asszony**, aki közbejár népéért, kiesdi az Úr kegyelmét minden magyarért.

Görbe László

25 éve indult Kerekegyházán a keresztény szellemű óvodai nevelés

Visszatekintés a negyedszázaddal ezelőtti „hőskorra”

1988-89 ben, - felismerve a fiatal szülőkből egyre inkább hiányzó hit és vallási ismeretet, mely jó szándékuk ellenére, akadályozta őket a gyermekek ilyen irányú nevelésében, - néhány óvónő, a helyi katolikus káplánnal Finta Lajos atyával próbálkoztak a plébánián az óvodások szombati hitoktatásával. Ezzel a lehetőséggel azonban igen kevesen éltek, hiszen külön problémát jelentett, ki vigye el oda a gyereket. Az ott töltött idő is nagyon rövid volt, így ez a kezdeményezés, az óvónők lelkesedése és felkészülése ellenére, elsorvadt.

1990 tavaszán, amikor a megújulás lehetősége kezdett nyiladozni, óvónőkben és szülőkből egyaránt megfogalmazódott az igény, hogy ebben az erősen vallásos hagyományokhoz kötődő közsgében alternatívát kellene teremteni a világnézetű nevelésben. A változás évei nagy kihívást jelentettek az egész pedagógus társadalomnak. Egyre kevesebb központi utasítás, egyre több önálló feladatmegoldás hárult mindenkire.

Hat vallását gyakorló és a keresztény nevelést fontosnak tartó óvónő összefogott, először felmérve a szülők ez irányú igényét, és egy kiegészítő programot készített, az akkor érvénybe lépő megújult Óvodai nevelési program mellé. Ez már tartalmazta, a mindennapokba szöve, a keresztény nevelési módszereket, elképzeléseket. Az akkori Művelődési Minisztériummal engedélyeztetve, a még hivatalban lévő Községi Tanács is jóváhagyta, és támogatta a program beindítását. (Később a törvény alapján az önkormányzat és az egyház között kötött nevelési megállapodásnak ez lett az alapja.)

A szülői igény alapján, megkezdődött a szervezés, és **1990 év szeptember 1-től kerekegyházi óvoda kilenc csoportjából háromban, keresztény szellemben folytató a nevelőmunka.** E tagozat később a **Magvető** nevet vette fel.

Fontos szempont volt, hogy az nevelkedő gyermekek megismerjék a keresztény erkölcsi értékeket, a keresztény kultúra hagyományait, életszemléletét, a vallási szokásait. Ne csak oktatási szinten, hanem a mindennapi életet átszöve, gyakorlatban éljék meg mindezt.

Első feladat volt a szülők bevonása az óvodai nevelés szellemiségébe. Külön tanévnyitó szentmisén kértük Isten áldását erre a munkára. Meghatóan szép volt, ahogyan a szülők, gyermekeiket kézen fogva, ünnepélyesen vonultak be a templomba, ahol a kicsik is aktívan részt vettek a szertartáson.

Nagy lelkesedéssel, ÚTMUTATÓ címen, szakembereket, hiteles személyeket felkérve, előadássorozatot indítottunk a szülők részére, ismereteiket bővítve a keresztény értékekről és tanácsokat kaphattak az óvodai és családi nevelés összehangolásához, válaszoltak kérdéseikre,

esetleges családi, gyermeknevelési és egyéb problémáik megoldásához.

Az óvodai hétköznapiakban igyekeztek az óvónők, az egymás iránti szeretetre, tiszteletre nevelni a gyermekeket. Jó alkalmak ezekben a csoportokban a reggeli elcsendesedések, ahol mindenki elmondhatja rövid saját szavaival megfogalmazott fohászában örömeit, bánatait, életének őt foglalkoztató eseményeit.

Hihetetlen sok nevelő hatása van ennek, hiszen fontos minden ember számára, hogy valahol kitárja a lelkét, és ezt mások meg is hallgassák. De megtanulják megfogalmazni gondolataikat, figyelni társai beszédét, ami a beszédfejlődés, az akaratlagos figyelem kialakulása szempontjából is igen fontos. Fejlődik empátia készségük, emlékezetük, érzelmi és

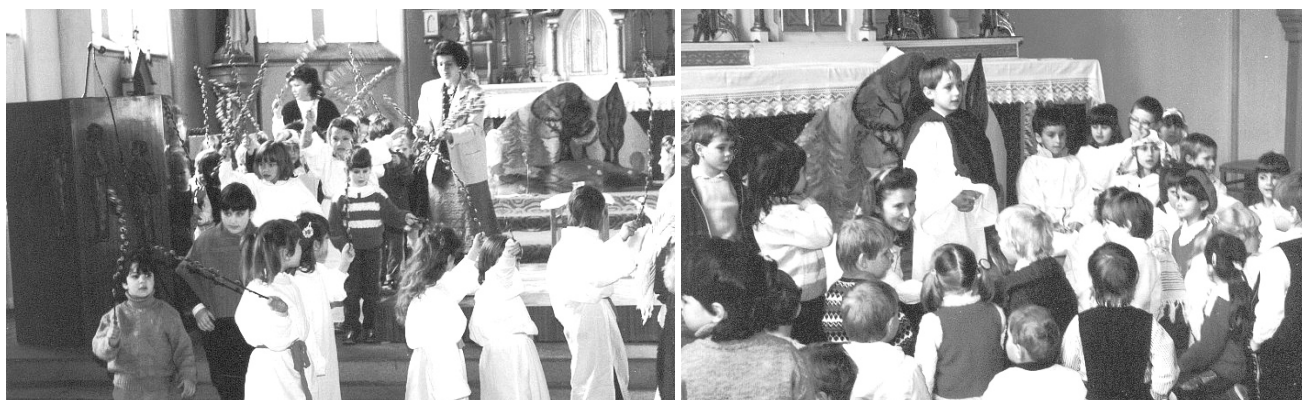

értelmi képességeik. (Gyakran előfordult, hogy az előző napon társa által elmondott eseményt szőtte bele imájába valamelyik gyerek. Tehát láthatóan megértette, átértékelte azt.)

Nagy izgalommal készültek gyermekek és szülők, a keresztény ünnepekre, Karácsonyra, Húsvétra. Bevezettük a közös ajándékkészítést, ismerjék fel, hogy a gondos munkával, saját kezűleg készített ajándékkal is lehet is tudnak örömet szerezni, sokszor nagyobb, mint a pénzért vásárolttal. A munkadélutánokra szívesen eljöttek a szülők. Az édesapák hajó mászókat készítettek, az édesanyák bábokat, játékokat. Mindenki élvezte a készülődést. Közben jól elbeszélgettek megismerve egymást, igazi szülői közösségek alakultak.

Első virágvasárnapon a katolikus templomban az óvodások játszottak el Jézus életéből részleteket, átélve a bibliai történetet. A következő virágvasárnapokon, a református testvérekkel az ő templomukban ünnepeltek együtt, mert református gyerekek is járnak az óvodába..

Megható történet fűződik ehhez az ünnepléshez. Egyik református vallású óvodásnak kistestvére született. Mivel a szülők mélyen vallásosak voltak, a gyermek keresztelőjét virágvasárnapra tervezték. Erre a szertartásra keresztény óvoda gyermekei is meghívást kaptak, egyben felkérést is, hogy énekkel, verssel, imával, aktívan kapcsolódjanak be a szertartásba. Erre bizony készülni kellett, megtanulni az énekeket, verseket. Isten terve azonban más volt, hogy miért ezt nem tudhatta senki. Néhány nappal, virágvasárnap előtt, a keresztelendő, addig egészséges, szépen fejlődő kisbaba, hirtelen bölcsőhalálban meghalt.

Hatalmas fájdalom egy családban az ilyen tragédia! A szülőket azonban hitük megerősítette, és kérték, virágvasárnap jöjjenek el a gyerekek, ahogyan tervezték, csak az énekek imák változtatva, Jézus szeretetéről, és dicsőítéséről szólnak. Azt is kérték, hogy legyen ez így, hagyományként minden virágvasárnapon. Ezzel példát mutattak a hit erejéről, és fontosságáról az ember életében, jó és rossz események közben.

Egy vidám történet egy másik húsvéti időszakból:

Középső csoportban, nagyböjti időben arról beszélgettünk, hogy Jézust nem mindenki szerette. Voltak akik nem akarták, hogy tanítsa az embereket. Nem hitték el neki, hogy ő a mennyei Atya Fia, ezért elhatározták, hogy meg kell halnia. Ő tudta ezt, ezért előre megmondta tanítványainak, hogy sokat kell szenvednie, de harmadnap újra élni fog. Ezt úgy mondta: FELTÁMAD. Ekkor az egyik harcias fiúcska felugrik a helyéről, és harsány csatakiáltással riadót fújva felkiált: „Támadnak a Jézusok!!!”

Évente karácsony körül valamelyik idősök otthonába látogatnak el, vagy meghívják az óvodába, a helyi idősök klubjának tagjait. Ezen alkalmak az idősök tiszteletére, megbecsülésére, és a rászorulóknak segítségére nevelnek.

Fontosnak a családokkal való együttműködés. Jó alkalmak erre, a családi programok, a kirándulások, ünnepélyek, farsangi mulatság, melyeket a szülőkkel közösen szerveztek. A közös élmények nem csak az óvodásokat, de a családokat is összekovácsolták.

E csoportok beindulása annakidején sem volt teljesen zökkenőmentes. Sokféle "ellenszéllel" kellett megküzdeni. De volt lelkesedés, volt igény a szülők részéről, belátva, mennyire fontos az ember életében a hit és az erkölcs, melyet csak a keresztény értékek követésével lehet megélni.

Sajnos a liberális társadalmi környezet egyre nagyobb befolyást gyakorol a családok életére. Ez egyre inkább érezhető a közfelfogásban. A családok nagyobb része felbomlik, sok a csonka, vagy úgynevezett mozaik családban felnövő gyerek. A felnőttek, és főleg gyermekek biztonságérzete, jövőképe bizonytalan, egyre erősebb a szeretet nélküli önzés. Az anyagi javak megszerzése a fő cél, mely bármennyi is van, az embert szeretet nélkül nem teszi boldoggá!

Mindennek egyetlen gyógymódja lenne, az Isten gondviselő szeretetében vetett hit és bizalom. Egyre nagyobb szükség van a keresztény nevelésre, mert csak a hiteles, önzetlen, áldozatkész szeretet megélésével adhat a gyermekének nyugodtabb gyerekkort, boldog jövőt minden szülő.

Szerzetesrendek

Szent Domonkos rendje – Prédikátor Testvérek rendje (Ordo Fratrum Praedicatorum)

Szent Domonkos a kasztíliai Caleruegában született valamikor 1173-75 között, szülei, Félix de Guzmán és Juana de Aza, jómódú, vallásos emberek voltak. Palenciában a „szabad művészetek” ismeretanyagát sajátította el, majd teológiát tanult. Egy éhínség idején eladta drága könyveit és menhelyet létesített a szegények számára. Első, igazi apostoli feladatként a Franciaországban terjedő albigenes eretnokség ellen folytatott harcot. Gyalog vándorolt faluról, falura, koldulással tartotta fenn magát és vitába szállt az albigenes és valdens eretnekekkel. Domonkos nem féltette saját életét, sőt szeretett volna mártírsorsra jutni Istenért, ezért a vallásháborúk dúlta területeken vándorolt, kereste az eszmecsere lehetőségét az emberekkel. Az a vágy fűtötte, hogy megmentse az embereket a tévelygéstől, az eretnokség okozta bűnök elkövetésétől, és a kárhozattól. Pennai Frugerus testvér ezt mondta: „Nem csak a keresztények, hanem a szaracénok és a hitetlenek lelki üdvét is kívánta. Testvéreit is arra buzdította, hogy ennek szolgálatába álljanak. És ezt annyira komolyan vette, hogy testvéreinek megszervezése után a pogányok közé akart menni, és ha

szükséges, akkor ott a hitéért meg is halni.” Domonkos mélyen együtt érzett embertársaival, és nem szűnt meg imádkozni a lelkek üdvösségeért. Petri Vilmos a Szent Pál kolostor apátja mondta: „Még sohasem láttam senkit, aki olyan gyakran imádkozott volna, és eközben oly sok könnyet hullatott volna, mint Domonkos.” Bolognai János testvér számolt be arról, hogy hét éjszakán át virrasztott, hogy kifigyelje, mit is csinál éjjelenként boldog atyánk. „Sorra látogatta az oltárokat, ezt mintegy éjfélig tette. Ezután halkán alvó testvéreihez lopózkodt, és betakargatta őket, ha nem voltak betakarva. Majd visszatért a templomba tovább imádkozni.” Domonkos hasonlóképpen Szent Ferenchez a vallási élet megújítását egy új, apostoli rend megalapításában látta. Az apostoli életmód alapelemei mindkettejükénél ugyanazok voltak: prédikálás, vándorélet, koldusszegénység, de a hangsúlyt Domonkos máshová helyezte. Az ő számára a rend alapvető célja, hogy minél több embert mentsen meg az üdvösségre, ennek érdekében a tanulást, a prédikálást, a minél hatékonyabb meggyőzést tartotta a legfontosabbnak. Fő célja volt, hogy a nép egyszerű gyermekei nyerjék vissza bizalmukat a papi rendben, amit a sok visszaélés, rossz példa miatt az egyház részben elveszített. Az eretnek mozgalmak ennek is köszönhették sikerességüket.

III. Honorius pápa 1216-ban engedélyezi a rendalapítást, 1217 januárjában kelt iratában Domonkos testvéreinek hivatalosan a „prédikátorok” rendje címet adja. A rend jelmondata: Laudare, benedicere, praedicare (Dicsőíteni, áldani, prédikálni).

Ajánló soraiban III. Honorius megbízza a testvéreket, hogy önként vállalt szegénységben hirdessék az Evangéliumot. Ezt a rendet a Gondviselés támasztotta új erőként a világ gonoszsága ellen és gyógyírként az egyház sebeire. A prédikátor testvérek vándorló életmódja sokféle kellemetlenséggel és kényelmetlenséggel járt. Nem is mindenki bírta elviselni az örökös úton levést, a gyakori éhséget, a zarándokszállások nyomorúságos körülményeit. Domonkos maga naponta 40-50 km-t tett meg gyalog. III. Honorius pápa többször felkérte őket, hogy vállalják engesztelésként ezt a vezeklő életmódot, és bátorításukra e vállalásért külön búcsút engedélyezett részükre.

A régi rendekhez képest nagy a különbség, azok kötelesek voltak vagyonukból a szegényeket segíteni, most pedig létrejött egy, az evangéliumi szegénységen alapuló rend, amelynek tagjai támogatásra szorulnak. Azért nélkülöznek, hogy az apostoli szegénységet megélve szabadabbá, mozgékonyabbá válhassanak, és így az apostoli feladatokat hatékonyabban elláthassák. Az új rendben a szerzetesek nem végeztek kétkezi munkát, ehelyett a tanulmány, a kutatás, a képzés, a művelődés, azaz a stúdium lett a feladatuk. Domonkos számára a tanulás alapvető fontosságú volt, az javasolta testvéreinek: „Szüntelenül tanuljatok!” Domonkosról a

legismertebb tény, amit többen is elmondtak róla, hogy „mindig Istennel vagy Istenről beszélt”. Az ő példája, rendjének regulája sokakat indított arra, hogy az apostoli életmódot válasszák, és ezzel megújítsák a középkori kereszténységet. Domonkos 1221. augusztus 6-án halt meg Bolognában. IX. Gergely pápa avatta szentté 1234. július 3-án.

A Rózsafüzér imádkozását a Domonkos Rend terjesztette el. Magát a Rózsafüzért és Mária hozzá fűződő ígéreteit Szent Domonkos kapta a Szűzanyától. Sokan tévesen hiszik azt, hogy a Ferenceseknek köszönhetjük a Rózsafüzért. Valójában mindkét habitus (rendi öltözet) tartozéka a derékon hordható Rózsafüzér.

Magyarországon 1221-ben Boldog Magyar Pál alapította meg a Domonkos-rendtartományt, s az első kolostorok Győrben, Esztergomban, Székesfehérváron, Pécsen és Budán épültek fel. A rendek magyarországi feloszlása után a domonkosok nem maradhattak itthoni rendházaikban. A rendszerváltást követően tértek vissza Magyarországra, jelenleg központjuk Szentendrén található. A rend női ágának Budakeszin,

Hódmezővásárhelyen van háza, és élnek domonkosok Sopronban és Debrecenben is. Jelenleg a rendben férfi szerzetesek, másodrendi, szemlélődő életmódot élő apácák, harmadrendi, az egyházi életben aktív apácák, valamint világi harmadrendiek alkotnak egy nagy közösséget, amit Domonkos Családnak neveznek. A Domonkos Családban erős a demokrácia gyakorlata, aminek alapelemeit maga Szent Domonkos rendelte el.

Magyar szentek és híres szerzetesek is a domonkos rend tagjaiként váltak ismertté, például Árpád-házi Szent Margit, Boldog Ilona (Árpád-házi Szent Margit nevelője, élete végén megjelentek testén a stigmák), Magyarországi Boldog Pál, Julianus barát (aki megtalálta a magyar törzseket az óhazában).

2016-ban ünnepli a Domonkos Család a rendalapítás 800. jubileumát. Erre a nagy ünnepre 9 előkészületi évvel várokoznak a domonkosok.

Mongyi Kornélia

Ima Szent Domonkoshoz

Szent Domonkos Atyánk, hozzád könyörgünk, mint az Egyház Fényéhez, az Igazság Mesteréhez, benned van minden bizalmunk. Könyörgünk, esd ki számunkra az isteni akaratban való megnyugvás kegyelmét, erőt, hogy haladni tudjunk azon az úton, melyen az Ő Bölcsessége vezet, a lelki derű magasába, mert csak Istennél találjuk meg békénk. Rád bízom mindazokat, akik nekem kedvesek, rád bízom azokat, akik eltávolodtak Istentől és nem gyakorolják vallásukat. Térjenek vissza a hit fényéhez, a keresztény reménység vigaszához, az általa adott szeretet öröméhez. Járj közben szüntelen fiataljainkért, hogy Krisztusban találják meg az új emberi ideált és az Ő evangéliumának szavaiban, amely eligazítja őket életük útjain. És magamnak is kérem segítségedet, a Te rended boldogságát és szentségét, hogy az Isteni Gondviselés gerjessze fel szolgálatomat az „Igazság szeretetében” az Egyház és a lelkek javára. Ámen.

Ima domonkos hivatásokért

Urunk, Jézus Krisztus, Te egykor meghívtad egyházadba Szent Domonkos Családját, hogy hirdesse az evangéliumot. Kérünk, küldj ugyanígy ma is apostolokat aratásodba! Adj nekik bátorságot, bölcsességet és kegyelmet, hogy az emberek előtt méltóképpen tegyenek tanúságot halálodról, feltámadásodról és dicsőséges eljöveteledről! Engedd, hogy legszentebb Édesanyádnak, rendünk pártfogójának közbenjárására legyünk a hit védőivé, a közömbösséget és a bűn sötétségét szétozlató fénné, Te, aki mindig velünk vagy. Ámen

Jubileumi imádság

(A Domonkos rend alapításának 800. évfordulójára)

Irgalmas Istenünk, örök Bölcsességedben arra hívtad Domonkos szolgádat, hogy induljon el a hitben, mint úton járó zarándok és a kegyelem hirdetője. Amikor erre a jubileumra emlékezünk, arra kérünk, hogy leheld újra belénk a feltámadt Krisztus Lelkét, hogy hűségesen és örvendezve hirdethessük a béke evangéliumát. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen

A Domonkos Rend Magyarországon

A szentek évközi ünnepei sorában, augusztus 8. Szt. Domonkos napja

A hagyományok szerint a magyarországi domonkos tartományt alapító Boldog Pál a XII. század végén született nemesi családból. A tehetséges fiatalember itthoni tanulmányai után Bolognában tanult. Jogot tanított. Több jogi és erkölcsstani munkája jelent meg. 1220-ban írta a legjelentősebb munkáját: „A summa paenitentiae-t”-a bűnbánat szentségéről szóló tanulmányát, amelyre a pápa is felfigyelt. Itt Bolognában hallotta Szt. Domonkos tanítását és ennek hatására lépett be rendjébe. Maga Szt. Domonkos gombolta rá a fehér rendi ruhát (habitust).

Szt. Domonkos azzal bírta meg Pált, hogy alapítsa meg a magyarországi Rendtartományt és induljon tovább Keletre a Kunok megtérítésére.

Pál négy társával érkezett haza Magyarországra. Királyi segítséggel hamarosan megalapították a veszprémi, székesfehérvári majd a pesti kolostorukat. Ez első pesti kolostor a mostani Erzsébet híd közelében állt. Ma ortodox templom áll a helyén. Budán volt a Szt. Miklós zárda, amelynek romjai a jelenlegi Hilton Szálló falai közt ma is látható. (A jó módú fiatal házaspárok közt, divat ott tartani az esküvőt.)

Ugyan ebben az időben Esztergomban, Kassán, Nagyváradon, Nagyszébenben, Pécsen, Zágrábban Dubrovnikban is létesült domonkos kolostor. Központ mindig a budai kolostor maradt. A domonkosok műveltsége és tájékozottsága miatt a királyi udvar bizalmas, segítő tanácsaikkra is számíthatott. IV. Béla közülük indította Keletre Julianus barátot három társával. Julianus meg is találta a Magna Hungáriát. Ugyanakkor beszámolt a közelgő tatár veszedelemről is. IV. Béla felkészült a tatárok támadására, de országvédő szava, a főuraknál süket fülekre talált.

Boldog Pál igazi papként, mindvégig nagy életszentség hírében állt. A „szó mestere” névvel ruházták fel, mert prédikációi sok hallgatóságot vonzott. Társaival felkereste a kunokat és miután a kun fejedelem fia Membrok elfogadta Pál tanítását, amit alattvalói is követtek. 1228-ban Barc és fia Membrok kun fejedelem tizenötezer alattvalójával együtt kérte a keresztség felvételét. Maga II. Endre király volt a keresztaapa!! Béla herceg is jelen volt a nagy eseményen. Így megalakulhatott az ún. keresztény Kunország.

1241-ben a tatárjárás szinte mindent elpusztított. Boldog Pált kilencven társával együtt elfogták és lenyilagták. Többüket lassú tűzön égették meg. Pál az oltártól buzdította vértanú társait, míg egy lándzsa keresztülszúrta, fejét pedig kettéhasították. Így halt meg rendtársaival együtt Krisztusért.

IX. Gergely pápa a Domonkos rendet bírta meg IV. Béla apostoli király védelmével. A tatárok elől menekülő királyt is Ők menekítették. Lánya Szt. Margit Trau (Trogir) várában született. Pápai utasításra magukkal vitték Szt. István király ereklyéjét.

A hagyomány szerint Szt. István fej-ereklyéje díszes ereklyetartóban a mai napig is Dubrovnikban a domonkos kincstárban látható. Az ereklyetartó a koponya a felső részét a szemüreg magasságától a tarkócsont végéig húzódó részt tartalmazza. (Megjegyezendő: ezen fejereklye mellett még két kiemelkedő fejereklyét tart nyilván a Magyar Katolikus Egyház)

Az ezredfordulón szó volt a dubrovnikai ereklye hazaszállításáról, de az ottani domonkosok végül is nem adták vissza.

Fejereklye díszes művészi tartóban, Székesfehérváron és Pannonhalmán is látható. Az egész történelmi Nagy-Magyarországon és még Európa több helyén is található Szt.

István csont ereklye. A nagy király, Szűzanyával még holtában is vigyázza a reábizott Országot.

Boldog Pál emléknapja február 10-én van.

Egy negyedóra a Legméltóságosabb Oltáriszentség előtt

A következő szöveg Claret Y Clará Szent Antal Mária (1807-1870) missziós prédikátor, Santiago (Kuba) érseke, Katalónia, a Kanári-szigetek és Kuba apostola, a spanyol királynő gyóntatója és a Szeplőtelen Szűz Mária Fiainak Missziós Társasága megalapítójától (1849. július 16.) származik, aki „mint az esőfelhő, amelyet csak a Szentlélek fuvallata irányít, vitte Isten igéjének harmatát és esőjét a szomjazó lelkekhez”.

Ebben a kis írásában Claret Szent Antal Jézus nevében szól hozzánk, mint egy imaközösség vezetője híveihez:

Egy negyedóra a Legméltóságosabb Oltáriszentség előtt

Ahhoz, hogy nekem tessel, nem szükséges, hogy sokat tudjál, elég, ha nagyon szeretsz engem. Beszélj tehát itt egyszerűen velem, ahogy legjobb barátoddal beszélnél.

Kérned kell tőlem valamit valaki számára?

Mondd meg nekem a nevét, és mondd meg, mit akarsz, hogy most megtegyek számára. Kérj sokat – ne habozzál kérni. Beszélj nekem egyszerűen és őszintén azokról a szegényekről, akiket vigasztalni akarsz, a betegekről, akiket szenvedni látsz, az eltévelyedőkről, akiknek forrón kívánsz, hogy visszatérjenek a helyes útra.

Szóljál érettük legalább egy szót...

És a magad számára, magadnak nem kívánsz valamilyen kegyelmet?

Ha akarod, készíts nekem egy listát azokról a dolgokról, amikre szükséged van, és gyere, olvasd fel itt, előttem. Mondd meg nyíltan, hogyha talán büszke, önző, állhatatlan, hanyag vagy ... és kérj arra, hogy segítsen a kisebb vagy nagyobb erőfeszítésednél, amivel le akarod ezeket a rossz tulajdonságaidat győzni.

Ne szégyelld magad! Számos igaz van, sok szent itt, a mennyben, akiknek pont ugyanezek voltak a hibái. De ők alázatosan kértek ... és lassanként megszabadultak hibáiktól.

És azért se habozz, hogy egészséged és munkáid, üzleti dolgaid vagy tanulmányaid szerencsés kimenetelért kérjél engem. Mind ezeket meg tudom neked adni és meg is adom. És azt kívánom, hogy kérdd tőlem ezeket, ameddig ezek nem szentté válásod ellen hatnak, hanem inkább kedveznek annak és támogatják. Mire van éppen ma szükséged? Mit tehetsz érte? Ha tudnád, mennyire vágyom rá, hogy segíthessek neked!

Éppen egy tervet hordozol magaddal?

Meséld el nekem! Mi foglalkoztat éppen? Mit gondolsz te róla? Mit kívánsz te?

Mit tehetsz bátyádért, nővéredért, barátaidért, családodért, feletteseidért? Mit szeretnél tenni értük?

És ami engem illet: nem vágyol rá, hogy engem dicsőítsenek? Nem akarod, hogy képes legyél barátaidnak valami jót tenni, akiket te talán nagyon szeretsz, de akik talán úgy élnek, hogy nem gondolnak rád?

Mondd, mi az, ami éppen ma különösen felkeltette a figyelmedet? Mi ma a legforróbb kívánságod? Milyen eszközök állnak a rendelkezésedre, hogy elérjed? Mondd meg nekem, ha egy terved nem sikerült, és én feltárom neked sikertelenséged okait. Nem akarsz megnyerni engem a magad számára?

Én ura vagyok a szíveknek, és szelíd erőszakkal odaterelem őket, ahova én akarom, anélkül, hogy a szabadságukat csorbítanám.

Talán szomorú vagy rosszkedvű vagy?

Meséld el nekem részletesen, hogy mi tesz szomorúvá. Ki sértett meg téged? Ki bántotta meg önszereteted? Ki vetett meg? Mindent mondj el nekem, és akkor nemsokára ott tartasz, hogy azt mondod nekem, hogy az én példámra mindent megbocsátasz, mindent elfelejtesz. Jutalomként megkapod vigasztaló áldásomat.

Talán félsz? Lelkedben azt a bizonytalan mélabút érzed, melynek ugyan nincs oka, mégis megszakad tőle a szíved? Vesd gondviselésem karjába magad! Hiszen, én veled, melletted vagyok. Mindent látok, mindent hallok, és egyetlen pillanatig sem engedlek el szemem elől.

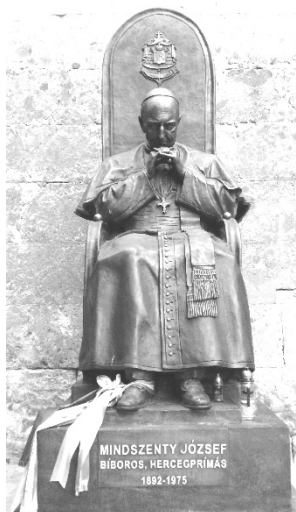
Ellenszenvet tapasztalsz irányodban olyan emberek részéről, akik korábban kedveltek, akik most elfeledkeztek rólad, és eltávolodnak tőled, anélkül, hogy te erre a legkisebb okot adtad volna? Könnyörögj érettük, és én visszahozom őket az oldaladra, feltéve, hogy nem jelentenek akadályt üdvösséged számára.

És nincs valami örömed, amit közölhetnél velem?

Miért nem osztod meg velem örömedet, holott barátod vagyok? Meséld el nekem, mi vigasztalta meg szívedet és mi csalt mosoly az ajkadra a nálam tett utolsó látogatásod óta. Talán kellemes meglepetéseket éltél át, talán szerencsés híreket kaptál, egy levelet, a rokonszenv egy jelét, talán sikerült végre áthidalnod egy nehézséget, kikerültél egy kilátástalan helyzetből. Ez mind az én művem.

Mondd egyszerűen: köszönöm, Atyám!

Évforduló:

40 éve hunyt el Mindszenty József az utolsó hercegprímásunk (1892-1975)**Második rész**

A legutóbbi számunkban az úgynevezett 1949 február 5-i Mindszenty perrel fejeztük be évfordulós visszaemlékezésünket, amikor is a Budapesti Népbíróság életfogytiglani fegyházra ítélte Mindszenty József bíboros urat. Magánzárkában a budapesti Conti utcai börtönben, később a Gyűjtőfogházban tartják fogva. Tárgyalása előtt kegyetlen kínzásoknak vetik alá, hogy megtörjék. Ennek következtében egészségi állapota súlyosan megromlik. 1955 augusztus 1-vel Püspökszentlászlóra, majd a Nógrád-megyei Felsőpetény nevű kisközségbe kerül, itt őrzí az Államvédelmi Hatóság, rövidebb nevén az ÁVH

1956 október 30-án éjjel a Rétságán állomásozó páncélosok Pálincás Antal ezredes irányításával a szabadságharcosok kiszabadítják és Budapestre viszik. Ezt követően hangzik el az elhíresült rádióbeszéde, amit meghamisítva ismételt ellene fordítanak. 1956 november 4-én reggel az USA budapesti követsége befogadja a menekülni kényszerült főpapot és egyedülként itt hosszabb időre menedéket is kap.

1962-ben ismételt per indítanak ellene: fogságból történő szökés, valamint ellenforradalmi cselekmény a vád!

1971 szeptember 28-án tizenöt évi kényszerű fogság, után IV. Pál pápa közbenjárására az USA budapesti követségéről Rómába viszik. Itt közel egy hónapot tartózkodik. Bíborosi címéről történő lemondását kéri a pápa. 1971 október 23-án családostan távozik Rómából és Bécsbe a magyar római katolikus egyház tulajdonában lévő Pázmáneumba (papneveldebe) költözik. Ez a hely lesz 1975-ben bekövetkezett haláláig lakhelye. Titkára a Gulágot is megjárt Mészáros Tibor atya lesz.

1974 február 5-én hivatalosan is tudomásra jut, hogy esztergomi érseki székétől, bíborosi címétől megfosztja VI Pál pápa. Titkára közreműködését igénybe véve, elküldi Rómába, hogy győzze meg a pápát döntésének helytelenségéről. A Pápa „Keleti nyitás” politikájának áldozata lett hercegprímásunk.

Külföldi útjairól külön fogunk megemlékezni.

Bécs: 1975 május 6-án, életének 84. évben hunyt el ez a nagyszerű ember: zalaegerszegi plébános, veszprémi püspök, esztergomi érsek, hazánk utolsó hercegprímása. Temetését titkára Mészáros Tibor atya szervezi, aki következetesen ragaszkodik, hogy a gyászjelentésen az elhunyt Mindszenty József neve után legyen ott az esztergomi érsek, Magyarország hercegprímása megnevezés.

Búcsúztató szentmisére 1975 május 10-én szombaton a bécsi Szent István katedrálisban került sor. Temetése: május 15-én Máriacellben volt, temetését Franz König bécsi, Joseph Düpfner müncheni bíborosok, valamint László István eisenstadti-grazi püspök végezte. Végző nyughelye a kegytemplom Szent László kápolnája lett. Pontosabban itt nyugodott 1991 május 4.-ig amikor is a végrendelete ellenére a még mindig itt tartózkodó szovjet megszállók ellenére holttestét Magyarországra szállítják. Jelenleg az esztergomi bazilika altemplomában van.

1990. március 18-án - huszonöt éve - rehabilitálta a Legfelsőbb Bíróság.

Mindszenty József neve mindenki számára élő jel és figyelmeztetés, hogy mit jelentett és jelent a kommunizmus az emberiség és az egyház számára.

id. Rozsnyói Zoltán

Úrnapja

Az idei évben is a hagyományok szerint elkészültek az Úrnapi sátrak és megtartottuk az Úrnapi körmenetet.

Az Oltáriszentség helyes tisztelete

Íme a lélekben művelt falusi. Aki az Oltáriszentség előtt térdel, az a lélek magaslatait járja.
(Földi Tibor atya blogjából)

Tanévzáró szentmise

Mint minden tanév befejezéseként júniusban, most is összejöttünk az Úr elé összegzésre, hálaadásra. Összejöttünk, hogy odaadjuk Istennek örömeinket, sikereinket, fájdalmainkat, kudarcainkat, mulasztásainkat. A köszönet, a szeretet viszonzása. A hála több ennél, mert megnyit a szeretet befogadására. De mit is adhatok én Istennek hálám jeléül? Mindent oda kell adni, mert amit megtartunk, elveszítjük. De amit odaadtunk, az örökre a miénk marad és Isten pedig elfogadja.

Balázs atya gyermekekhez intézett tanítása nemcsak nekik szólt, hiszen nyitott szívvel hallgatva mindannyian számadást végezhattünk. Földi életünk egy utazáshoz hasonlít. Ahogy a vonat halad a kitűzött cél felé több állomásnál is megáll. Sok új élménnyel és ismerettel leszünk gazdagabbak egy utazás során. De az utazás nem csak kellemes és szórakoztató, hanem fáradtsággal is jár. Az út során számtalan veszély is fenyegethet bennünket. A rossz döntéseink tigrise, a lustaság kígyója, mulasztásaink elefántjai teherként nehezedenek ránk.

De bárhog is volt, mindenkor van lehetőségünk a jóvátételre, a szentgyónásban kapott erővel a megújulásra az újrakezdéshez. Mindezekért és főként a sok jóért soha ne szűnjünk hálát adni Urunknak, Istenünknek.

Weninger Antalné

Ha nyár, akkor tábor...

Az idei évben is megrendezésre került, a római katolikus hittan tábor Szabóné Györgyi és Halákné Elza szervezésében. A táborban 30 gyermek vett részt 2015. július 06- 12- e között. A helyszín újra a Balaton melletti Kőröshegy plébániája. Varga Péter atya szíves fogadással köszöntött minket, majd a tábori zászló felvonását követően misét celebrált számunkra. A szervező pedagógusok és az évek óta segítő, s az újonnan becsatlakozott szülők is nagy örömmel várták az együttlétet, nem csak a gyerekek. A táborozók vegyes korosztályból érkeztek, ezért színes és minden korcsoportnak megfelelő programokkal készültünk. Ezen a héten lehetőségünk volt foglalkozások keretein belül az eddig megszerzett hittan tudásunkat elmélyíteni, szélesíteni, s a tábor egész ideje alatt a hitéletet gyakorolni. Játékos csoportfeladatokban feleleveníthettük ismereteinket az Egyház Szentségeiről. Egy másik alkalommal, drámajátékkal indított bibliai jelenettel, a házasság fogadalomtételének szentségét ismerhettük meg interaktívan, s az előadást tartó Halák házaspár személyes tanúságtételén keresztül. A helyi templom helyet adott, a zsolozsma szertartás egy szeletének megélésére.

A hét folyamán különböző kézműves technikákat próbáltunk ki: pólófestés, gyöngyfűzés, kerámiafestés, ékszerkészítés népi motívumokkal díszítve, kulcstartó készítés, nemezelés. A csoporttal látogatást tettünk a Zirci Ciszterci Apátságban, ahol az Országos Széchenyi Könyvtár Ciszterci Műemlékkönyvtárát és az Apátsági templomot nézhettük meg közelebbről. Ezután a varázslatos Arborétumában piknikezve költöztünk el ebédünket közösen. Másik úti célunk, a Herendi Porcelán Múzeum volt. Itt a kerámia készítés műhelytitkaiba kaptunk betekintési lehetőséget, a csoport aprajával és nagyjával.

A tábor családi légkörét tovább erősítette Gábor Imre atya és az évek óta aktív táboroztató Bakos Réka látogatása, akiket mindannyian szeretettel és örömmel fogadtunk. A minden napjainkat megkönnyítették a konyhai munkában, az önkéntességet vállaló kilencedikes fiataljaink, akik közül páran saját készítésű palacsintával kedveskedtek minden ínyencnek.

A szálláshelyen több szabadidős tevékenységek közül választhattunk a fiatalokkal közösen: focizás, röplabdázás, csocsózás, ping-pongozás, tollaslabdázás, ugrálás tamburinon, esténként éneklés gitáros, klarinétos, szaxofonos kísérettel, fürdés és szörfözés a Balatonon. Játékos vetélkedőkben sem volt hiány - „1 perc és nyersz”, „Bibliai játék határok nélkül”, „Ki, mit tud?”, közkívánatra számháború, kötélhúzás.

A tartalmas, színes programokkal tarkított hét gyorsan eltelt, s mindannyian vidáman, s elégedetten, barátokat hagyva magunk mögött, a saját kezünk által készített tárgyakkal felpakolva érkeztünk haza, Kerekegyházára.

Baloghné Gábor Terézia – kísérőtanár

A Kerekegyházi Értéktár Bizottság megalakulásáról

*Tudjuk, az idő nem áll meg, de vannak dolgok, értékek,
amelyek a sűrű idő ellenére is megállnak.
Emberi erőfeszítés kell, hogy elpusztítsuk
vagy hogy megőrizzük őket. (Csoóri Sándor)*

A Kerekegyházi Értéktár Bizottságot Kerekegyháza Város Önkormányzata 47/2014. (III. 26.) sz. határozatával hozta létre, feladat- és hatáskörét a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény, valamint a magyar nemzeti értékek és hungarikumok gondozásáról szóló 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelet tartalmazza.

Az értékgyűjtést a Hungarikum törvényben meghatározott pontok szerint javasolta megkezdeni a bizottság. A bizottságnak alapvető feladata a helyi értékek felkutatása, gyűjtése, aktualizálása. Induló alapként a Katona József Művelődési Ház, illetve Németh Mariann által 4 évvel ezelőtt összegyűjtött települési értéktár anyaga szolgált gondolatébresztőként. Az üléseken ennek az anyagnak az átbeszélése, ötletelés, az értéktár táblázat áttekintése, aktualizálása történt eddig.

Tagjai: Domján István elnök, Ádám Kálmánné, Szabó Sándor, Gyurkovics Balázsné és Németh Mariann. A bizottság üléseit szükség szerint, de legalább évente kétszer (minden év januárjában és júliusában) tartja. Több szintje van a gyűjtésnek. Először helyi értékgyűjtés történik. Ehhez a munkához várjuk a múlt emlékeinek megőrzéséért felelősséget érző kerekegyháziak segítségét. A bizottság félévente, legkésőbb a félévet követő hónap utolsó napjáig (január 31., és július 31.) beszámol tevékenységéről Kerekegyháza Város Önkormányzata Képviselő-testületének.

Várjuk a népi élethez, kézművességhez, egyházakhoz kapcsolódó tárgyi emlékeket, fotókat, írott forrásokat, visszaemlékezéseket. Például régi hittankönyveket, katekizmusokat, Biblia-magyarázatokat, egyházi lapokat, fotókat, tábori dokumentációkat összegyűjtve, szakszerűen rendezve nagyszerű és tartalmas kiállítási anyagot lehetne összeállítani. Meggyőződésem, hogy közösen összefogva, együtt gondolkodva tovább tudjuk örökíteni még fellelhető helyi értékeinket gyermekeinknek.

A bizottság azt is hivatott segíteni, hogy a helyi értékeinket meggyeszerzte, országszerte is ismertté tudjuk tenni. A helyi bizottságfeladatai közé tartozik, hogy eldöntse, mit javasolnak felvenni a megyei értéktárba. Az arra érdemes értékeket a megyei szintről terjeszthetik fel, a hungarikummá nyilvánításra, ilyen például a Kodály-módszer.

Domján István Elnök úr legutóbbi ülésünkön például felvetette, hogy a gasztronómia területéről is lehetne értéket javasolni, pl. Kerekegyháza pl. Galaburgyi, pásztortarhonya. Idősebb személyektől érdeklődni kerekegyházi ételspecialításokról. Szabó Sándor a házi sörfőzést javasolta a megyei értéktárba beküldeni. A kistérségben is 1-2 sörfőzde van (Kerekegyháza, Orgovány), továbbá jellegzetes építményeket, a megtalálható keresztek, a Fülöpházi Kerektemplom-romot a helyi értéktárba javasoltak közé került. Jómagam javasoltam, hogy a keresztekéről legyen gyűjtés, valamint azok legyenek megjelölve, bekerítve. A helyi értéktárba a vasbeton szerkezetű, ipartörténetileg egyedi építésű katolikus templomot, a református templomot, a kőkereszteket, a Magyar Értékek Házát, a Halász tanyát javasolta betenni. A résztvevők egyöntetűen Kunpusztát, mint a természeti értékek és az épített örökség együttélésének példáját javasolták a megyei értéktárba beküldeni.

Komplexen a Kondor tó, az S. Nagy tanya, a Halász- tanya, a Kunpusztai iskola, a tanyamúzeum, az ottani

református templom, és temető, a Magyar Értékek Háza, a Magyar Népmese Park, és más speciális kunpusztai ételek neve merült még fel. Itt, Kunpusztán minden a jogszabályban hangsúlyos terület jelen van: a kulturális, a gasztronómiai, a természeti, és az építészeti.

Igyekszünk az érdeklődő lakosságot a www.kerekegyhaza.hu honlapon keresztül tájékoztatni.

Gyurkovics Balázsné

Kerekegyháziak Kelet-Felvidéken...

(2015 május 6-10.)

Városunk egyik meghatározó utcáját gróf. Andrássy Gyuláról nevezték el őseink. A császárhű Andrássy család felvidéki birtokai között találjuk többek között a Krasznahorka-i várat, a Betlér-i kastélyt, a Humenné kastélyt stb.- stb. A család gazdagságát és igényességét két síremlékük megtekintése után mérhetjük jól fel. Egyik a Rozsnyótól 5km-re fekvő Krasznahorkaváralja községből Kassa felé haladva az Andrássy Dénes emelte szecessziós mauzóleummal. Szobrászati díszítésére a világ csaknem valamennyi márványfajtáját felhasználták. Magas színvonalú művészi munkára vall a két fehérmárvány síremlék is.

A család számunkra érdekesebb ága, viszont Tőketerebesen nyugszik. A neogót stílusban épült kápolnában található gróf Andrássy Gyula feleségével. Hatalmas, szépen ápoltság fogja közre a szemet gyönyörködtető impozáns síremléket.

Kelet-Felvidékre haladva beköszöntünk a Tokajhegyaljai Borvidékből éppen csak kimaradt Zempléni kis településre Komlóskára. A ruszin hagyományból élő önfenntartó 300 lelkes ökofalu méltán vívta ki az ország közvéleményének tiszteletét, mi több csodálatát is. 2014-ben a falumegújítás európai díjazottja lett. Komlóskán negyedik éve nincs munkanélküliség. A kis településnek van önnálló iskolája, kispóstája, faluháza, korszerű keresztény jegyeket viselő polgármesteri(háza), hivatala, görög katolikus fiatal papja és sok- sok az önkormányzat által támogatott vállalkozója. Közterületre 2700 tő magyar nemesítésű rózsát ültettek, mert szeretnék elnyerni a legszebb európai falu címet.

Polgármester Köteles László rövid elfoglaltsága miatt, „átpasszolt” barátjának a helybéli papnak, aki megismertetett a görög katolikus vallás színpompás liturgiájával, az emberek és a vallás, pontosabban Isten kapcsolatukkal, szokásaikkal, életükkel. Ezt követően a polgármester vendégei lettünk, aki részletesen bemutatta faluját.

A jól sikerült felvidéki kirándulásunk után 2015 június 4-én szombaton a Szt. Imre Otthonban élménybeszámolón vettünk részt, ahol Csertőné Klári asszony zenés, szöveges, képes útibeszámolóját tekintettük meg.

Id. Rozsnyói Zoltán

GYERMEKOLDAL

Max Lucado: Értékes vagy - Történet a foltmanokról

A foltmanók kicsi, fából készült emberkéek voltak. Mindannyian Éli fafaragómester keze alól kerültek ki. A mester műhelye messze fent a hegyen állt, ahonnan szép kilátás nyílt a foltmanók kicsiny falujára.

Mindegyik manó másmilyen volt. Egyiknek nagy volt az orra, a másinak a szája. Némelyek magasak voltak, mások pedig alacsonyak. Egyesek kalapot hordtak, míg mások kabátot viseltek. Két dolog azonban közös volt bennük: ugyanaz a fafaragó készítette őket és ugyanabban a faluban laktak. A foltmanók egész életükben minden áldott nap matricákat osztogattak egymásnak. Minden manónak volt egy doboza tele arany csillag matricákkal és egy másik doboza tele szürke pontokkal. Naphosszat a falut járták és mást sem csináltak, mint csillagokat vagy pontokat ragasztgattak egymásra.

A csinosak és jóvágásúak, akik szépen csiszoltak és fényesre festettek voltak, mindig csillagot kaptak. De akik érdes fából készültek, vagy már pattogott róluk a festék, azok bizony csak szürke pontra számíthattak. A tehetségesek is csillagot kaptak. Némelyikük könnyedén a feje fölé emelt hatalmas fa rudakat vagy átugrott magas dobozok fölött. Mások bonyolult szavakat használtak vagy gyönyörű dalokat énekeltek. Őket mindenki elárasztotta csillaggal. Némely foltmanónak egész testét csillagok borították! Persze mindig nagyon jól érezték magukat, mikor csillagot kaptak. Így aztán újabb és újabb dolgokat találtak ki, hogy ismét kiérdemeljék a csillagot.

Mások viszont nem voltak olyan ügyesek. Nekik mindig csak szürke pont jutott. Pancsinellő is ilyen foltmanó volt. Próbált magasra ugrani, de mindig csak nagyot esett. Erre persze rögtön köréje gyűltek néhányan, hogy ráragasszanak egy-egy szürke pontot. Néha eséskor megkarcolta a testét. Ilyenkor újabb pontokkal halmozták el. Aztán, ha megpróbálta kimagyarázni az esetet, biztos valamit bután fogalmazott meg, amiért persze még több pontot ragasztottak rá. Egy idő után olyan sok szürke pont lett rajta, hogy már az utcára sem mert kimenni. Félt, hogy valamit megint elügyetlenkedik, például elfelejt sapkát húzni, vagy belelép egy tócsába, és ezzel még több rossz pontot szerez. Sőt, néha már minden ok nélkül is ráragasztottak egy-egy szürke pontot, pusztán azért, mert látták, már úgysí olyan sok van rajta. "Sok szürke pontot érdemel – mondogatták egymásnak. - Ő aztán tényleg nem jó foltmanó!"

Egy idő után maga Pancsinellő is elhitte ezt. "Nem vagyok jó foltmanó" - gondolta. Amikor nagy ritkán kiment az utcára, csak olyan manókkal lófrált, akiken szintén sok szürke pont volt. Köztük jobban érezte magát. Egy nap találkozott egy olyan manóval, aki egészen más volt, mint a többi. Nem volt rajta sem csillag sem pont. Egyszerűen foltmanó volt. Lúciának hívták. Nem mintha az emberek nem ragasztottak volna rá matricákat - csak azok egyszerűen nem maradtak meg rajta! Némely manó emiatt felnézett rá, és ragasztott rá egy csillagot. De a csillag leesett! Mások lenézték, mert nem volt egy csillaga sem, és raktak rá egy szürke pontot. Ám az is leesett!

"Én is ilyen akarok lenni! - gondolta Pancsinellő. - Nem akarom, hogy mások jeleket rakjanak rám!" Megkérdezte a matrica nélküli famanót, hogyan lehetséges, hogy neki nincs egyetlen matricája sem. "Ó, nem nagy ügy! - válaszolta Lúcia. - Egyszerűen csak minden nap meglátogatom Élit." "Élit?" "Igen, Élit a fafaragót. Jót ücsörgök a műhelyében." "De miért?" "Majd megtudod! Menj el hozzá, fel a hegyre!" Ezzel a matrica nélküli manó megfordult és elment. "Szerinted egyáltalán szóba áll majd velem?" - kiáltott utána Pancsinellő. De Lúcia ezt már nem hallotta meg. Így aztán Pancsinellő hazament. Leült az ablak elé és nézte, hogyan rohangálnak ide-oda a manók csillagokat és szürke pontokat osztogatva egymásnak. "Ez így nincs rendjén" - suttozta, és elhatározta, hogy elmegy Élihez.

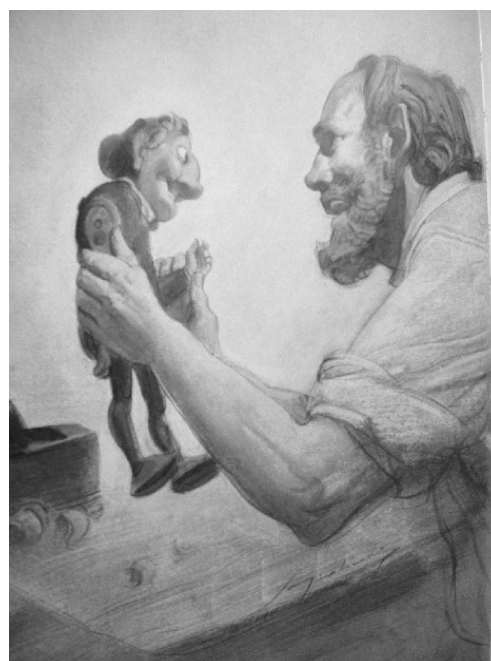

Felkapaszkodott a hegytetőre vezető keskeny ösvényen, és belépett a nagy műhelybe. Szeme-szája elállt a csodálkozástól az óriási bútorok láttán. A hokedli a feje búbjáig ért. Lábujjhegyre kellett állnia, hogy rálásson a munkapadra. A kalapács nyele olyan hosszú volt, mint az ő karja. Pancsinelló nyelt egy nagyot, és elindult kifelé. Ekkor meghallotta a nevét. "Pancsinelló!" - hallatszott egy mély, erős hang. Pancsinelló megállt. "Pancsinelló! Örülök, hogy látlak! Gyere közelebb, hadd nézlek meg!" Pancsinelló megfordult és ránézett a nagydarab szakállas mesterre. "Te tudod a nevemet?" - kérdezte a kis manó.

"Persze, hogy tudom! Én alkottalak!" Éli lehajolt, felemelte és maga mellé ültette a padra. "Hm" - szólalt meg a mester elgondolkodva, miközben a szürke pontokat nézte. "Úgy látom gyűjtöttél néhány rosszpontot!" "Nem akartam, Éli! Tényleg nagyon próbáltam jó lenni!" "Gyermekeim, előttem nem kell védekezned, én nem foglalkozom azzal, mit gondolnak rólad a foltmanók." "Tényleg?" "Tényleg. És neked sem kellene. Hát kik ők, hogy jó vagy rossz pontokat osztogassanak? Ők is ugyanolyan foltmanók, mint te. Amit ők gondolnak, az semmit sem számít, Pancsinelló. Csak az számít, amit én gondolok. És szerintem te nagyon értékes manó vagy!" Pancsinelló felnevetett. "Én értékes?! Ugyan mitől? Nem tudok gyorsan járni. Nem tudok magasra ugrani. A festék repedezik rajtam. Mit számítok én neked?" Éli Pancsinellóra nézett, rátette a kezét a kis favállakra, majd nagyon lassan így szólt: "Az enyém vagy! Ezért vagy értékes nekem." Pancsinellóra még soha senki nem nézett így - különösen nem az, aki alkotta őt. Nem is tudta, mit mondjon. "Minden nap vártam, hogy eljössz!" - folytatta Éli.

"Azért jöttem el, mert találkoztam valakivel, akin nem voltak matricák" - mondta Pancsinelló "Tudom. Mesélt rólad." "Rajta miért nem tapadnak meg a matricák?" A fafaragó nagyon kedvesen beszélt: "Azért, mert elhatározta, hogy neki fontosabb, amit én gondolok róla, mint az, amit mások. A matricák csak akkor ragadnak rád, ha hagyod." "Micsoda?" "A matricák csak akkor ragadnak rád, ha fontosak neked. Minél jobban bízol az én szeretetemben, annál kevésbé aggódsz a matricák miatt. Érted?" "Hát, még nem nagyon..."

Éli elmosolyodott. "Idővel majd megérted. Most még tele vagy szürke pontokkal. Egyelőre elég, ha minden nap eljössz hozzám, hogy emlékeztethesselek rá, mennyire fontos vagy nekem." "Éli letette Pancsinellót a földre." "Ne felejtsd el - mondta, miközben a foltmanó elindult az ajtó felé -, hogy nagyon értékes vagy, mert én alkottalak! És én sohasem hibázom!" Pancsinelló nem állt meg, de magában ezt gondolta: "Azt hiszem, komolyan mondja!" És miközben ezt gondolta, már le is gurult róla egy szürke pont.

Miért van az, hogy valaki, aki a földi életben bűnt követ el, örök kárhozattal fizet érte? Hogyan egyeztethető ez össze Isten szeretetével?

Egyetlen bűn sincs, amiért Isten kárhozattal büntetne. Le kell számolni azzal a középkori elképzeléssel, hogy Isten kétfajta örökkévalóságot teremtett: a jóknak a mennyországot, ahol minden szép és jó, a rosszaknak pedig a poklot, ami egy nagy kínzókamra, s mi egy életen át retteghetünk amiatt, hogy vajon melyikbe is fogunk kerülni. A megkeresztelt ember predesztinálva van az üdvösségre, de reális választása ennek az üdvösségnek a tudatos elutasítása, eljátszása. Isten nem teremtett poklot; az a szabad akarattal rendelkező teremtmény: az angyal és az ember szabad választása, az Isten nélküli élet folytatása egy örökkévalóságon át. A kárhozat a bűnben való tudatos és szándékos megmaradás, vagyis a bűnbánat teljes hiánya. És mivel nem tudjuk, hogy akár élete utolsó perceiben valaki megbánta-e a bűneit vagy sem, az Egyház senkiről sem állítja, hogy elkárhozott (ellenben a szentekről kijelenti, hogy biztosan üdvözültek.)

Ebben a földi életben – látszólag – ellehetünk Isten nélkül: testi-szellemi funkcióink, ösztönvilágunk, akaratunk, értelmünk és érzelmeink működnek az Isten-kérdés kikapcsolásával is (más kérdés, hogy milyen szinten!), eszünk-iszunk, nőszünk és férjhez megyünk, mint Noé napjaiban. Az örök életben azonban ez nem megy tovább, mert a túlvilág nem folytatása a földi életnek. Az a túlvilág, ami ennek a földi életnek lenne a folytatása, félelmetes és elviselhetetlen lenne, maga a pokol. (Sokan így képzelik a mennyországot, és ezért nem is kérnek belőle.) A menny minőségileg más, mint a földi fizikai-biológiai-pszichológiai élet, tökéletesen más dimenzió, mely a keresztséggel már itt a földön kezdetét veszi lelkünkben. Isten maga a túlvilágunk, mert annyira szeret minket, hogy önmagát jelölte ki az emberi élet céljául. Ez a mennyország lényege, s ha valaki ezt elutasítja itt a földön, az nem is részesülhet benne földi élete után.

(Barsi Balázs atya, forrás: barsibalazs.hu)

Anyakönyvi hírek - június, július, augusztus

Elhunytak:

Id. Csörgő István
Dobos Péter Pál
Németh Péterné Rojcsik Mária
Seres Ilona
Csörgő László
Kocsis Andrásné Gyenes Sarolta
Deli József Lajos
Újvári Lajos
Szentségekkel ellátva: 4 fő

Surnyák Lajos József
Csörgő László Károly
Bognár István János
Lázár Jánosné Szabó Margit
Amler Sándor
Almási Alajosné Zakar Mária
Bán Csaba
Tuman Károlyné Platner Ilona

Kereszteltek:

Balog Flórián
Fábián Máté
Földszin Rita
Gulyás Milán Csaba
Juhász Ákos
Juhász Balázs
Somoskői Zoltán
Bóbis Balázs Hunor
Tuska Gergő János
Spitzer Ákos

Lédeczi Bence
Farkas Anasztázia Virág
Farkas Barna
Márton Cintia Piroska
Farkas Annamária
Czakó Nimród
Rák Adrienn
Erdélyi Adél
Rehák Lídia Léna
Árvai Levente

Házasultak:

Mándoki István – Mándoki – Móczán Mónika
Halász Viktor – Mezei Mónika

Egyházközség élete képekben

Úrnapi sátorok

Tanévzáró

Táborozók

Tábori élet képei

